

POHOD PO KRPAHOVI POTI

V letošnjem »študijskem« letu smo imeli prvi pohod na Notranjsko po Krpanovi poti z vodnikom Cirilom. Iz pred CIK-a smo se odpeljali ob 6.30 uri skozi Vel. Loko, Šentlovrenc, kjer smo »pobrali« še zadnje pohodnike, do Iv.Gorice in nato po avtocesti do Škofljice in naprej do Turjaka, kjer je bil prvi postanek za kavico in krajši klepet.

Pot nas je peljala skozi Vel. Lašče na Bloško planoto. Bloke so znane predvsem po zibelki smučanja in po zelo mrzlih zimah. Bločani pravijo »pu lajta je zima, pu lajta je pa mraz«. Ustavili smo se pri Bloškem jezeru, ki je veliko 1 ha in do 2 metra globoko umetno jezero blizu vasi Volčje. Nastalo je okoli leta 1970 in postalo priljubljena izletniška točka za motoriste, sprehajalce, kolesarje, pohodnike v vseh letnih časih, saj je primerna poleti za plavanje, pozimi pa za drsanje. Ob obali je urejeno otroško igrišče, raj za ribiče, prava atrakcija so lesene skulpture medvedov in drugih lesenih izdelkov, ročno izdelane iz rok domačina. Tu je na novo narejen tudi pravljичni Glamping Lake Boloke, v katerih

Po krajšem ogledu, smo pot nadaljevali do Ravnika, kjer smo zapustili avtobus in se napotili peš naproti novim ogledom po poti Krpana. Prvi postanek smo napravili pri vaškem vodnjaku iz leta 1892, ki ga je dal postaviti grof Auersperg Turjaški. Posebnost vodnjaka je v tem, da vseskozi spušča mehurčke, kot pri mineralni vodi v toplicah.

V vasi Gradiško smo se ustavili na Borovščakovi domačiji, ki je sedaj domovanje slikarja Boža Strmana – Miša, ki nam je pokazal svoj atelje in hlev, kjer naj bi se po pričevanju skotila Krpanova kobilica, slike celotne zgodbe o Martinu Krpanu po Levstikovi pripovedi, narisane na lesene plošče, ki so postavljene na steno hiše, te so prikazane na fotografiji pod naslovom.

Tu izdelujejo tudi razne spominke – izdelke, ki jih prodajajo, ko imajo vsakoletni pohod po Krpanovi poti. Pred vhomod stoji tudi velika maketa Martina Krpana z mesarico. se turisti sprostitjo in naužijejo svežega zraka in ostalih lepot pokrajine.

Takole smo se v vasi Ravnik podali od vodnjaka na Krpanovo pot. Foto, arhiv pohodništva.

Hodili smo po gozdnih poteh, po mehki travnati površini, malo po cesti, večidel pa po utrjenih poteh skozi vasi, se vzpenjali in spuščali. Pot je bila res razgibana in ne pretežka. V vasi Zavrh smo videli železno skulpturo bloškega vola, kot spomin na čase, ko so še Bločani prekupčevali z govejo živino.

Naslednji postanek, kjer smo imeli malico iz svojega nahrbtnika, je bil pri Sv. Urhu. Na tem mestu je nekoč stal grad – tabor, imenovan Nadlišek in je služil kmetom za zavetje v času turških napadov. O veliki starosti pričata dva zvonova, ki sodita med starejše zvonove na Slovenskem. Najstarejši nosi letnico 1355 in ni v uporabi, drugi z letnico 1382, pa še vedno poje v zvoniku. Malo naprej je bil dvorec Pajkovo, ki je sedaj v razvalinah. V neposredni bližini pa je bilo tudi domnevno domovanje Martina Krpana, ki je bil čuvaj pri pajkovski graščini in hkrati tudi mežnar v cerkvi Sv. Urha.

Na obrobju vasi Zales stoji stara stavba za sušenje sadja, imenovana »pajšteba«. Na tej poti smo videli tudi stavbo, kjer naj bi Krpan skladiščil sol, ki jo je pretihotapil iz tujih krajev.

Pot nas je vodila tudi mimo Bočkovega mlina in žage do cerkve Sv. Trojice. Žaga je stara več kot sto let in je še vedno v uporabnem stanju, vendar žal ne obratuje več. V mlinu, ki je še starejši, pa še vedno deluje »beli kamen«. To je svojsten spomenik tehnične kulture, saj

ohranja videz najmanj izpred stotih let. Cerkev Sv. Trojica je bila zgrajena v sedemdesetih letih 17. stol. na ukaz Ivana Andreja, grofa Turjaškega.

Pot smo nadaljevali po travnikih, ki so med najlepše ohranjenimi v Sloveniji. Ti travniki ponekod prehajajo v nizka barja, prav poseben tip mokrišča, ki nastane na mestih, kjer so kopni predeli dalj časa ali stalno poplavljeni. Potok Bloščica je največja površinska voda na Blokah. Glavna struga se polni iz več manjših potočkov, ki izvirajo na neprepustni dolomitni podlagi med Zakrajem in Runarskim. Pri Vel. Blokah Bloščica preide na apnenčasto podlago in začne ponikati. Pri nizkem

Da je bil Krpan res silen človek lahko vidimo na tej sliki. Skulptura stoji pri cerkvi Sveta Trojica.

Foto, arhiv pohodništva.

vodostaju ponikne v požiralnikih pod Velikimi Blokami. Pri visokem vodostaju teče naprej po površini, po suhi strugi, mimo Nove vasi in naprej do Fare, kjer dokončno ponikne.

Tako smo prišli do Napoleonovega mostu na Vel. Blokah in končali v gostilni, kjer so nam postregli z okusno bloško malico (»bloška trojka«).

Vračali smo se preko Rakitne, kjer smo imeli še zadnji postanek, nadaljevali vožnjo skozi Podpeč, Črno vas in naprej do doma, kamor smo prišli v popoldanskih urah.

Zadovoljni smo bili, saj smo spoznali še en lep košček Slovenije.

Darja Doles